

Sygn. akt I CSK 957/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. Ż.
przeciwko Miastu Stołecznemu Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 1753/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Strona skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o zagadnienie, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostające w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy, i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ.).

W ocenie skarżącego, zagadnienie prawne w niniejszej sprawie jest związane ze sposobem obliczania wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Sposób przedstawienia podniesionego problemu nie spełnia kryteriów stawianych istotnemu zagadnieniu prawnemu w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Po pierwsze, strona skarżąca nie sformułowała w istocie żadnego zagadnienia o charakterze prawnym, a jedynie dokonała opisu interesującego ją problemu. Tymczasem zagadnienie, aby mogło stać się przyczyną przyjęcia skargi do rozpoznania musi przypominać zagadnienie formułowane przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (zob. np.

postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014 r., I UK 398/13 oraz z dnia 28 lutego 2012 r., I PK 122/11 - nie publ.).

Argumentacja przytoczona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi próbę przedstawienia własnej wersji ustaleń faktycznych w sprawie, odmiennej od przyjętych przez Sąd Apelacyjny. Wypada zatem przypomnieć, że - zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą stać się zarzuty dotyczące ustalenia faktów oraz oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).